

Témy dialógu

Prípravný dokument, ako aj Vademékum naznačujú desať tematických oblastí, ktoré majú napomôcť konzultáciám. Prejavujú sa v nich rôzne aspekty prežívanej synodality. Tieto tematické okruhy je potrebné prispôbiť miestnym podmienkam, či už ich doplniť alebo zjednodušiť. Otázky, ktoré sprevádzajú každú z nasledujúcich desiatich tém, môžete požiť ako východisko alebo užitočné usmernenie. Vaše rozhovory a dialóg sa však nemusia obmedzovať len na nižšie uvedené otázky.

1. Spoločníci na ceste

Lebo v Cirkvi a v spoločnosti ideme bok po boku po rovnakej ceste.

Kto sú tí, čo v našej miestnej Cirkvi „kráčajú spoločne“?

Kto sú tí, ktorí sa zdajú byť čo najviac od seba vzdialení?

Kto nás žiada, aby sme kráčali spoločne?

Ako máme rásť ako spoločníci?

Kto sú naši spoločníci na ceste, aj mimo okruhu Cirkvi?

Ktoré skupiny alebo jednotlivci zostávajú, úmyselne alebo fakticky, na okraji?

2. Počúvanie

Keďže počúvanie je prvým krokom, no vyžaduje si otvorenú myseľ a srdce bez predsudkov.

Ako k nám Boh hovorí prostredníctvom hlasov, ktoré niekedy ignorujeme?

Ako sú vypočutí laici, najmä ženy a mladí ľudia?

Čo uľahčuje alebo bráni nášmu počúvaniu?

Ako pozorne počúvame tých, ktorí sú na periférii?

Ako je začlenený prínos zasvätených mužov a žien?

Aké sú obmedzenia našej schopnosti počúvať, najmä tých, ktorí majú iné názory ako my? Dokážeme identifikovať predsudky a stereotypy, ktoré nám bránia v počúvaní?

Aký priestor dávame hlasu menších, najmä tých, ktoré zažívajú chudobu, marginalizáciu alebo sociálne vylúčenie?

3. Vyjadrenie názoru

Pretože každý je pozvaný hovoriť s odvahou a parrésiou, to znamená v slobode, pravde a láske.

Čo nám umožňuje alebo bráni hovoriť odvážne, úprimne a zodpovedne v našej miestnej cirkvi a v spoločnosti?

Kedy a ako dokážeme povedať to, čo je pre nás dôležité?

Ako funguje vzťah s médiami (nielen katolíckymi)?

Kto hovorí v mene kresťanského spoločenstva a ako sa vyberá?

4. Slávenie

„Spoločne kráčanie“ je možné len vtedy, ak je založené na spoločnom počúvaní Božieho slova a slávení Eucharistie.

Ako modlitba a liturgické slávenie inšpirujú a usmerňujú náš spoločný život a poslanie v našom spoločenstve?

Ako inšpirujú k najdôležitejším rozhodnutiam?

Ako podporujeme aktívnu účasť všetkých veriacich na liturgii?

Aký priestor sa dáva účasti na službe lektora a akolytu?

5. Zdieľanie spoluzodpovednosti za našu spoločnú misiu

Synodalita slúži misii Cirkvi, na ktorej sú povolaní podieľať sa všetci jej členovia.

Keďže sme všetci misionárskymi učeníkmi, ako je každý pokrstený človek povolaný podieľať sa na misii Cirkvi?

Čo bráni pokrsteným, aby sa aktívne podieľali na misii?

Ktoré oblasti misie zanedbávame?

Ako podporuje spoločenstvo svojich členov, ktorí rôznymi spôsobmi slúžia spoločnosti (sociálna a politická angažovanosť, vedecký výskum, vzdelávanie a výchova, napomáhanie sociálnej spravodlivosti, ochrana ľudských práv, starostlivosť o životné prostredie atď.)?

Ako Cirkev pomáha týmto členom, aby svoju službu spoločnosti prežívali misijným spôsobom?

Ako sa robí rozlišovanie o misijných rozhodnutiach a kto ich robí?

6. Dialóg v Cirkvi a spoločnosti

Dialóg si vyžaduje vytrvalosť a trpezlivosť, ale umožňuje aj vzájomné porozumenie.

Do akej miery sa rôzne národy, ktoré sú súčasťou nášho spoločenstva, stretávajú pri vzájomnom dialógu?

Aké sú miesta a prostriedky dialógu v našej miestnej cirkvi?

Ako podporujeme spoluprácu so susednými diecézami, rehoľnými spoločenstvami v danej oblasti, laickými združeniami a hnutiami atď.?

Ako sa vyrovnávame s rozdielnymi pohľadmi, konfliktmi a ťažkosťami?

Akým konkrétnym problémom v Cirkvi a spoločnosti by sme mali venovať väčšiu pozornosť?

Aké skúsenosti s dialógom a spoluprácou máme s veriacimi iných náboženstiev a s tými, ktorí nemajú náboženskú príslušnosť?

Ako Cirkev vedie dialóg s inými oblasťami spoločnosti a ako sa od nich učí: zo sféry politiky, ekonomiky, kultúry, občianskej spoločnosti a od ľudí žijúcich v chudobe?

7. Ekumenizmus

Dialóg medzi kresťanmi rôznych konfesií, ktorých spája jeden krst, má na synodálnej ceste osobitné miesto.

Aké vzťahy má naše cirkevné spoločenstvo s príslušníkmi iných kresťanských tradícií a denominácií?

Čo máme spoločné a ako kráčame spoločne?

Aké ovocie sme získali zo spoločného kráčania?

Aké sú ťažkosti?

Ako môžeme urobiť ďalší krok, aby sme pokročili na našej spoločnej ceste?

8. Autorita a spoluúčasť

Synodálna Cirkev je Cirkev participatívna a spoluzodpovedná.

Ako môže naše cirkevné spoločenstvo stanoviť ciele, ktoré treba dosiahnuť, spôsob ich dosiahnutia a kroky, ktoré treba podniknúť?

Ako sa v našej miestnej cirkvi vykonáva autorita alebo správa?

Ako sa v praxi uplatňuje tímová práca a spoluzodpovednosť?

Ako sa vykonáva hodnotenie a kto ho vykonáva?

Ako sú podporované laické služby a zodpovednosť laikov?

Máme plodné skúsenosti so synodalitou na miestnej úrovni?

Ako fungujú synodálne orgány na úrovni miestnej cirkvi (pastoračné rady vo farnostiach a diecézach, kňazská rada, atď.)?

Ako môžeme posilniť synodálnejší prístup v našej spoluúčasti a vodcovstve?

9. Rozlišovanie a rozhodovanie

V synodálnom štýle prijímame rozhodnutia prostredníctvom rozlišovania toho, čo Duch Svätý hovorí prostredníctvom celého nášho spoločenstva.

Aké metódy a postupy používame pri rozhodovaní?

Ako ich možno zlepšiť?

Ako podporujeme spoluúčasť na rozhodovaní v rámci hierarchických štruktúr?

Pomáhajú nám naše metódy rozhodovania počúvať celý Boží ľud?

Aký je vzťah medzi konzultáciou a rozhodovaním a ako ich uplatňujeme v praxi?

Aké nástroje a postupy používame na podporu transparentnosti a zodpovednosti?

Ako môžeme rásť v spoločnom duchovnom rozlišovaní?

10. Formovanie v synodalite

Synodalita zahŕňa vnímavosť voči zmenám, formáciu a neustále učenie sa.

Ako naše cirkevné spoločenstvo formuje ľudí, aby boli schopnejší „spoločne kráčať“, počúvať jeden druhého, zúčastňovať sa na misii a zapájať sa do dialógu?

Aká formácia sa ponúka na podporu rozlišovania a uplatňovania autority synodálnym spôsobom?

Aké nástroje nám pomáhajú pochopiť dynamiku kultúry, v ktorej sme ponorení, a jej dopad na náš štýl prežívania Cirkvi?

Dve zásady

- Nie je dôležité snažiť sa obsiahnuť všetky otázky, ale každá miestna cirkev (diecéza, farnosť alebo cirkevná skupina) by sa mala zamerať sa na tie aspekty synodality, ktoré sú v jej podmienkach najdôležitejšie.
- Účastníkov povzbudzujeme, aby sa úprimne a otvorene podelili o svoje skúsenosti z reálneho života, a aby spoločne uvažovali o tom, čo im prostredníctvom takéhoto dialógu Duch Svätý môže zjaviť.